XIX. évf. 1932 október. 10. szám.

AZ ÁG. H. EV. MISSZIÓ-EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MISSZIÓI LAPOK

Megjel. havonta. Előfizetési ára: 1 évre 1 pengő. Postatakarékpt. számla 17.270 sz.

ALAPÍTOTTA: SCHOLTZ ÖDÖN, ESPERES.
FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ: D. BÁRÓ PODMANICZKY PÁL, EGYETEMI TANÁR.
A Missziói Lapok szerkesztősége: Sopron, Károly magaslati-u. 4. Kiadóhivatala: Győr, Petőfi-tér 2.

Jer által!

Ap. csel. 16, 9—10.

Minden igazán élő egyháznak két hivogató karja van, melyet aggódó szeretettel nyújt ki a szenvedő lelkek felé. Az egyikkel azokat a lelkeket keresi, akik még sohasem mélegedhettek a Krisztus egyháza édesanyai kebelén, a másikkal azokat, akik tékozló fiak gyanánt könnyelmüen leszakadtak arról. Azok is, ezek is a lelki éhenhalás veszedelmében vonaglanak s egy olthatatlan nosztalgiával, megnevezhetetlen emésztő sóvárgással vágyakoznak valami után, ami lelkük ürességén segítene, életök békességét visszaadná. Megrázó éjszakai látások nyúlnak az édesanyai karok után, de ezek — fájdalom — még nem elég erősek arra, hogy minden megmentésért kiáltó lélek segítségére lehessenek. Az édesanya szivének sejtjei, — az egyház tagjai — elbágyadtak, elhidegültek, ezért nem jut elég erő és melegség a karokba s ezért nem tudnak ezek a hivásukra váró szomjú lelkek közül olyan sokat megmenteni, az Úrhoz vezetni, mint amennyit szeretnének.

Szeretném azokat az elerőtlenedett vérsejteket lüktetőbb keringésre, munkára sarkalni. Szeretnék körülhordozni egy Jézus vérébe mártott kardot, hogy annak láttára felsorakoznék szent háborúra hű harcosként minden igaz evangélikus lélek!

Az az éjszaka, amely a mai korban borult a lelkekre, szörnyübb és fojtóbb, mint volt az a sürü, sötét éj és csillagtalan naplemente, melyet egykor a mi nagy költőnk, Petőfi Sándor megénekelt. A bibliai hit verőfénye csak itt-ott csillan még meg. Egymásután oltogatja a sátán az emberek szívében az Istenfélelem szövétnekét s azért egyre sürübb, egyre sötétebb körülöttünk az éjszaka. Valami lomha, fekete felhők úsznak a lelkek világában s elsötétítik azoknak láthatárát. Az anyagiasság, az önzés, a nagyravágyás, az érzékiség, versengés, irigység, gyűlölködés nehéz fellegei, amelyek nem engedik át az evangélium igazságainak világító és melegítő napsugarait. Az egyes országok népei nem testvéri kéznyújtással építik a háborus romok helyén az új jövőt s azért egyre sötétebb az égbolt fölöttünk. A társadalmi osztályok közötti szakadékot egyre mélyebbé és szélesebbé ássa a gyűlölet s azért rázkódtatják meg a világot a jüteborgi és biatorbágyi rémes éjszakák. Az egyházi életben egyre több a képmutatás, a családi hajlékokban egyre több a hagyománytiprás, az egyének lelkében egyre több az Istentől való elszakadás, ami egy a teljes éjszakával, amelynek nincsen hajnalravirradása.

Oh, az ilyen éjszakák gondolatánál, nem csoda, hogy látások jelennek meg nekünk is és rémítgetik lelkeinket! Ime, itt halálrakínzott asszonyok eltorzúlt arca sír felénk: Jer által Ázsiába és légy segítségül nékünk! Hozd ide a keresztyén nőtisztelet krisztusi tanítását, hogy felszabaduljunk martirsorsunkból. — Ott ismét áldozati halálra ítélt kicsiny gyermekek velőtrázó segélykiáltása sikolt felénk: Jer által Afrikába és légy segítségül nékünk! Hozd a mi lelki sötétségben élő népünkhöz a betlehemi bölcső glóriás gyermekét, akinek napkelet királyai is hódoltak és tanítsd meg szüleinket, hogy a gyermek a jobb jövőnek igérete, határtalan lehetőségek záloga s ezért ne az áldozati oltárra, hanem Jézus térdeire helyezzenek minket. Engedjenek bennünket, pogány gyermekeket is Jézushoz jönni s ne tiltsanak el örökre tőle. — Amott meg agyongyötört rabszolgák összevert testének vonaglása esdekel: Jer által Óceánia szigeteire, Amerika őserdőibe és hirdesd a keresztyénség rabszabadító igéjét, hogy nincsen sem zsidó, sem görög, sem úr, sem szolga . . ., mert mi mindnyájan egyek vagyunk a Krisztus Jézusban! — Látások jelennek meg a pogány világ minden részéből s ezerfelől hull reánk a vád: azért élünk még állati sorban, azért díszítjük még emberfejekkel kunyhóinkat s hajtjuk meg térdeinket bálványok előtt, azért nincs még szivünkben nemes érzés, életünkben igazság, lelkünkben fény, — azért vergődik még az emberiség kétharmada a pogányság éjszakájában, mert te sem tettél még semmit azért, hogy nekünk az evangéliumot prédikálja valaki! . . .

Ámde közelebbről, saját népünk lelki elhanyatlása, nyomora, meghasonlottsága is vádol minket azért, hogy nem megyünk által a hitetlenség, az Istentől való elfordulás Macedoniájába és nem sietünk segítségére a kárhozatba rohanó lelkeknek. Mennyi megrázó látás jelenik meg nékünk itt is!! — Betegek, akiknek egy vigasztaló ige visszaadná az elvesztett hitet, — de nincs, aki azt nekik elvigye; bűnösök, akik talán örökre elfordulnának a vétkek útjáról, ha valaki kézen fogva, szeretettel az Úr asztalához vezetné őket; háborgó, zaklatott, nyugtalan lelkek, akik a bibliában megtalálnák a szomjúhozott békességet, de senki sem nyitja az ki előttük. — Züllésnek indult gyermekek kiáltanak egyházunk felé: jer az utcára, gyűjts minket össze! Elbukás előtt álló ifjak és hajadonok kiáltanak: jer a tánctermekbe, mulatóhelyekre, tömegkaszárnyákba, bűntanyákra és ragadj ki minket a kisértések közül! Felforgatók, lélekmérgezők hálójában vergődő férfiak kiáltanak: jer a párthelyiségekbe, szakszervezetekbe, pokoli aknamunka sejtrendszereibe és az Úr igéjével fegyverezd le ördögi terveinket! Az elhidegültek százezreinek szenvedő lelke kiált hozzánk: jer hajlékainkba, ott a családi tűzhely szíveket nyitogató, bizalmas meghittségében saját hitednek erejével és szeretetednek melegével közelférkőzhetsz még hozzánk s visszavezethetsz az Úrhoz s az ő egyházához! Csak siess nagyon, mert a gonoszság vizei rohanva emelkednek, — zúg a mindent elnyeléssel fenyegető áradat, — holnap talán már hiába veted ki utánunk a mentőövedet! . . .

Gyors elhatározásra, azonnali cselekvésre van szükség! Átadtad-e már szívedet az Úrnak s a misszió ügyének? Tagja vagy-e már, testvérem, a Misszió-egyesületnek és egyházad egyéb mentő munkát végző szervezeteinek. Áldoztál-e már arra, hogy minél több fény gyúljon abban az éjszakában, amely a pogány népekre nehezedik és amely saját hittestvéreid ezreinek lelkét borítja el? Ha nem, hozd még ma ide a te áldozatodat, még ha az utolsó filléredet kellene is odaadnod, amelyen ma kenyeret akartál venni! Egy-egy lélek megmentése több, mint a testi éhség csillapítása! Ez várhat még holnapig! De ha egy lélek éppen a te áldozatod kimaradása miatt ma elpusztul, azt többé jóvá nem teheted soha! . . . Értsd meg azokból a vádoló, sürgető, könyörgő látásokból, amelyek a mi korunk sötét éjjelében most előtted megjelentek, hogy az Úr maga hív téged veszendő lelkek megmentésének szent munkájára! — Ne tétovázz hát! — Ha te magad nem mehetsz el a világosság nélkül vergődő pogányok — és a világosság hiánya miatt boldogtalan keresztyének Macedoniájába s ha áldozni sem vagy képes arra, hogy helyetted a Pálok és Timotheusok menjenek minél nagyobb számban oda, akkor igyekezzél segíteni a te kitartó, buzgóságos, hű imádkozásoddal.

Négy kis testvér játszott egyszer egy mély víz partján. Egyszerre csak az egyik elcsúszott a síkos parton s beleesett a mélységbe. Ott lelte volna a halálát, ha testvére utána nem ugrik és ki nem menti a hullámok halálos öleléséből. Az édesatya, aki a sikoltozást hallva gyermekeihez szaladt, sorban megkérdezte mindegyiktől, hogy mit tett, amikor látta, hogy testvére a vizbezuhant. A legidősebb azt felelte „én huztam ki a fuldoklót". „Önfeláldozón cselekedtél" — dicsérte meg az atyja. A másik azt felelte: „én segítettem hazavinni elalélt testvéremet". „Szépen viselkedtél" — szólt elismerően az atyja. „Én nem tudtam más segítséget nyujtani — felelt sírásra hajló hangon a legkisebb testvérke, — azért csak kiabáltam sokáig és hosszan segítségért". Az atya megölelte, összecsókolta kicsiny gyermekét s így szólt: „A te ijedt kiáltozásod nem volt kisebb értékű segítség, mint a többieké, édes fiacskám, mert annak hallatára siettek testvéreid és mi is a vizben vergődőnek megmentésére".

Ime testvérem, ha mást nem tehetsz, verd félre a harangokat ebben a kisérteties éjszakában! Ébreszd az alvókat, rázd föl a közönyösöket, buzdítsd rokonaidat, ismerőseidet! Mert az örök kárhozat szakadéka szélére jutott ez a világ is. És kiált: imádkozzál mindenekfölött az Urhoz! Uram, segítsd, erősítsed és áldd meg egyházunk lelkek hivogatására és mentésére hivatott két karját, a Krisztustól vett megbizás alapján munkálkodó missziói csapatát.

Uram jöjj, hogy sokan megmentessenek közelben s távolban egyaránt, gyülekezeteink ébredjenek s hitben növekedjenek, mint egykor Pál látása és engedelmessége nyomán. Uram, jer Te is által Macedóniába velünk, értünk, a lelkekért, sokakért, mindenkiért!

Kelló Gusztáv.

A kameleon története.

Még nem nagyon régóta voltam Afrikában, amikor egyszer egy gyalogutat kellett tennem több fekete teherhordóval. Amint az erdőn haladtunk keresztül, megpillantottunk egy kis kameleont lassan mozogni egy fa leveleí között. A kameleon egy gyik-fajta, amelynek az a közmondásossá vált különös tulajdonsága van, hogy változtatni tudja a szinét. Ha zöld lombok között mászkál, akkor maga is zöld szint vesz föl, ha meg a föld porában kúszik, hamarosan olyan szürkés-sárga lesz, mint az út pora. Egyszóval mindig alkalmazkodik a környezetéhez. De még egy másik sajátossága is föltünik a kameleonnak, ha hosszasabban szemléljük. Ugy látszik, nagyon sok ideje van, legalább olyan lassan mozog, mint a csiga.

Egészen elcsodálkoztam, amikor látom, hogy az én teherhordóim egyszerre földhöz vágják pakkjaikat a kis állatka láttára s göröngyöket és köveket kapnak föl, hogy agyonüssék az ártatlan kis jószágot. Amikor kérdőre vontam őket ezért, készséggel elismerték, hogy a kameleon nagyon jámbor állatka, „de — folytatták — meg van átkozva." „Nem tudod a történetét?" — kérdezték. Tagadó válaszomra kész örömest elbeszélték a következő történetet, amelyet én a legnagyobb érdeklődéssel hallgattam:

Régesrégen megalkotta a nagy Szellem az embert. Ezért hivják mái napig Mulungunak, Alkotónak. Hosszú ideig ápolta. Innen van a másik neve: Léza, Ápoló. De azután visszavonult tőle s olyan helyre ment lakni, ahová nem hat el az emberí hang. De valamiben mégis pártját fogta a jövendőre nézve is az embernek s elküldte hozzá a kameleont. A kameleonnak kellett volna megvinnie az örök életről szóló üzenetet az embereknek. A kameleon el is indult, de csakhamar megfeledkezett megbizatásáról s azzal kezdett mulatni, hogy a szinét változtatgatta. Ezzel elfecsérelte az időt, úgyhogy a halál elébe vágott és megölte az embereket. Ezért haragszunk mi afrikaiak a kameleonra. Őt terheli a felelősség minden ember haláláért, mert hiszen az ő engedetlensége és késedelmeskedése szabaditotta reá a halált az emberiségre.

Ez a történet valósággal lebilincselt. Hiszen nagy igazság rejlik benne. Igen, Isten megkönyörült az emberen s eljuttatta hozzá az örök élet üzenetét, mert ő nem gyönyörködik a bünös halálában. Nekünk keresztyéneknek azt a megbizást adta: „Menjetek el széles e világra!" S aztán az a gondolat nehezedett rám, hogy milyen restek voltak a keresztyének s részben milyen restek még ma is ennek a megbizatásnak a teljesitésében. A halál még egyre megelőzi az életről szóló üzenetet, úgyhogy még mindig milliók és milliók halnak úgy meg, hogy nem éri el őket az evangélium. Meddig akarunk még a kameleonhoz hasonlitani s a drága időt elvesztegetni, amikor olyan nagy dolog forog kockán?!

Robertson misszionárius.

Különös következményei a kommunista uralomnak.

A bázeli missziónak egy K i n á b a n dolgozó misszionáriusa megállapitja, hogy a kommunizmusnak az ő munkaterén való összeomlása nyomán egészen új miszszióí feladatok állottak elő. „Örömmel állapitottam meg — irja — Moilinban (egy előzőleg a kommunisták által földult állomása a bázeli missziónak) tett legutóbbi látogatásom alkalmával ezeket a misszió számára újonnan megnyiló lehetőségeket. Lehetővé vált számomra az előzőleg legfélelmetesebb kommunista fészkeknek a fölkeresése. Nju-ag-gang falu, a leggonoszabb vörös vezetőnek, Gu-tai-zhun-nak, a faluja a maga jószántából újra meg újra keresi egy idő óta az összeköttetést a mi keresztyén gyülekezetünkkel. Mult évben még a kommunizmus egyik fellegvára volt ez a falu. Amikor egy vak ember fölemelte a szavát a kommunizmus ellen, a saját rokonai a piacra hurcolták s ott legyilkolták. A kormány csapatainak csak hosszú harcok árán sikerült ezt a falut elfoglalniok. Az ezerfőnyí férfi népből 700-at részben agyonlőttek, részben elüztek. Az összes házakat fölégették. A megmaradottakat arra hajtja a nyomorúság, hogy kinyújtsák kezüket az evangélium után. Egy

félig leégett ősök-csarnokában egy tanítóra akadtam, aki vagy húsz gyereket oktatott. A lehető legszivesebben fogadott s újra meg újra arra kért, küldjön számukra a misszió egy jó keresztyén tanítót; eltartásáról hajlandók gondoskodni. A falu elöljárói azt szeretnék, ha a Jézusról szóló tanitás átalakitaná a lakosság szivét. Az ősök-csarnokát keresztyén iskolává, illetőleg imateremmé akarják kitatarozni. Micsoda változás! Egy évvel ezelőtt még esküdt ellenségei voltak a keresztyénségnek ezek az emberek. Missziói állomásunk házainak egy részét kifosztották és elpusztitották s az egész állomást fölégették volna, ha a szomszédos kommunisták meg nem akadályozták volna — persze nagyon is önző indokokból — őket ebben. Évtizedeken keresztül kereken visszautasitott a körülbelül 2000 főnyi lakosság minden Krisztushoz hivogató szót. Egyetlen egy lélek sem csatlakozott közülük a keresztyén gyülekezethez. Ime, a kommunizmusra várt az a föladat, hogy itt utat törjön az evangélium számára!"

Középkinában egy évi nyugalmat élveztek a német missziói munkák a kommunista uralom viharai után. A liebenzelli misszió területén garázdálkodtak ugyan rablócsapatok, de csak a külső körzetben s ott is csak rövidebb időre akadályozták meg a munka folytatását. Ez a misszió harminc esztendős történetének a folyamán a tavaly keresztelt meg legtöbb lelket. Most 5100 lelkes gyülekezete van, 266 fizetéssel alkalmazott bennszülött munkása, akik közül 27 tavaly állt szolgálatába. Az előző esztendő sokféle nyomorúsága után biztosra lehet venni, hogy ezek az új munkások s általában az új keresztyének nemcsak külső előnyök reményében csatlakoztak Krisztus népéhez, hanem annak ellenére, hogy tudják, mi várhat ott reájuk.

Az elszalajtott missziói lehetőség.

Az amerikai The Lutheran irja a következőket: Kublai Khán, mongol császár, aki Kinának is ura volt, 1269-ben követeket küldött Rómába, kérve a pápát, hogy küldjön száz misszionáriust a mongol-kinai nép téritésére. Akkor volt ez, amikor többen is versengtek a pápai trónért. A követség hiába járt. Csak két év mulva küldött az uj pápa, X. Gergely két dominikánus barátot, akik azonban már Armeniából visszafordultak. Igy Kublai Khán nem kapta meg a kért száz misszionáriust. Ki tudja, mennyire más volna ma Ázsia arculata, ha ezt a felkinált missziói alkalmat el nem mulasztották volna.

„Ha én keresztyén volnék".

Ezen a címen tartott az amerikai rádióban előadást Brickner clevelandi zsidó rabbi. Szerinte Jézus erkölcs-tanító volt; egy a próféták sorában. „Ha én keresztyén volnék — ugymond — harcolnék a faji gyűlölet ellen s munkálnám a népek, egyházak egységét. Nem tűrném a munkanélküliséget. Szeretném a szegényeket. Igazságos lennék a zsidóhoz; senkit se bántanék azért, hogy zsidó; próbálnám megérteni a zsidót; művelném és nem téríteném a zsidót s kihagynám János evangéliumát, amely a zsidót teszi Krisztus gyilkosává". — Nem — mi nem bántjuk a zsidót, sőt együtt dolgozunk velük mindenért, ami szép, jó és igaz. És imádkozunk értük a keresztrefeszített Jézusnak éppen János evangéliomabeli szavával: „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek Téged és akit elküldöttél a Jézus Krisztust".

„Ezzel szemben

tudnunk kell azt, hogy Krisztus a maga tisztét és kormányzó munkáját úgy végzi az egyházban, hogy az Ige és hit által egyszerre, teljesen nekünk ajándékozza az Ő tisztaságát és azon felül a Szentlélek által szivünket ujjá teszi; de mindezt úgy, hogy megujíttatásunk és megtisztíttatásunk művét nem egyszerre viszi végbe, ha-

nem naponként munkálkodik rajtunk, seper, míg mind tisztábbá, meg tisztábbá válunk." (Luther). Egyéni, családi, iskolai, templomi s egyéb imádkozásaink alkalmával gondoljunk a külmisszióra!

Adjunk hálát!

1. A reformációban még kiaknázatlanul maradt lelki kincsekért s azért, hogy a magyar lelki ébredésben kibontakozóban van a reformátori vonalakra való kerülés.
2. A bibliavasárnap alkalmából a bíblíaterjesztésért, bibliatársulatokért a külés belmisszióban végzett nagy munkájukért.
3. Hogy a szelidek és igazak oly nagy igéreteket kaptak. (37. Zsolt. 11. és 29. vers.

Imádkozzunk!

1. Az ősszel munkába álló misszionáriusokért, misszionáriusnőkért és növendékekért.
2. Hogy azt az időt, amikor a pénz és a misszionáriusok kiküldése meg van nehezítve, jól fel tudjuk használni a külmisszió itthoni rajvonalainak kiépítésére.
3. Egyházunk 5000 prezbiterjéért, hogy az ébredés munkájába a Lélek minél jobban bevonhassa őket s egyházunk laikus, hivő elemeit.

A misszióról való megemlékezésre különöskép szenteljük oda minden hónap második keddjének estéjét. Az október 11-i megemlékezés alapigéje: 37. Zsolt. 4. 11. 22. 29. 37. verse.

HIREK.

● **Egy ilyen pont van piros ceruzával azoknak a címzése mellett, akik még nem fizették be a folyó évi előfizetésüket. És pontot tesz a Missziói Lapok élete után, tehát elvágja a mondani valóinak fonalát, a lap megszünését segíti elő, aki nem küldi be előfizetési hátrálékát. Minden számhoz mellékelünk postai befizetési lapot. Ha nem fut be elég pénz, akkor a jövő hónapban már nem tud a lap megjelenni.**

A szarvasi konferenciát a bányai és dunántúli egyházkerület gyűlései miatt el kellett halasztani okt. 22.—24.-re. A konferencián a mult számunkban jelzett előadókon kívül még a következők szólnak: Bakay Péter, Bárdy Ernő, Borgulya Endre, Erőss Sándor, Kelló Gusztáv, Kovács Andor, Kusinszky Klára, Nitschinger János, Scholtz Ödön, Zászkaliczky Pál. A konferencián elszállásolásról és kedvezményes ellátásról a helyi Misszióegyesület gondoskodik. Az ellátási díj a konferencia egész idejére 3 pengő. Akik, szállás igénybevétele nélkül, csak egy napon vesznek részt 1.50 P-t fizetnek. Aki kedvezményes vasuti jegyet kér (30%), jelentkezésénél külön jelezze. Jelezze egyben azt is, hogy mely vasutállomásról indul. Jelentkezni az érkezési és távozási időpont megjelölésével október 10.-ig kell Kelló Gusztáv lelkész Szarvas, vagy Gáncs Aladár Budapest, VI., Hermina-út 35d. címén. A jelek szerint vidékről is többen vesznek részt. A konferenciára a Misszióegyesület minden tagját és barátját ezuton is szeretettel meghivja az országos és szarvasi helyi Misszióegyesület vezetősége. Imádkozzunk, hogy az Ur nagy lépéssel vihesse előre az Ő ügyét a szarvasi napokon!

Budapesti tagjaink szept. 13.-i óráján Gáncs Aladár ismertette a Lipcsei Misszió ez évi közgyűlésének lefolyását s azokat az irányvonalakat, melyek a régihez való hűség mellett, az újabb ébredések tanulságai alapján, ezen nagy tekintélyű és multú egyesületben is megnyilvánulnak. A mult század közepe táján a német misszió munkája jórészt átment az egyháztól függetlenebb egyesületekbe. Most azonban az egyház maga is ráeszmél arra, hogy a misszió munkájának a főletéteményese nem lehet más, mint ő maga. Ezt a nyilt és mély bizonyságtételt találjuk a közgyülés alkalmával Otto R. egy-

háztanácsos, lelkész ünnepi igehirdetésében. Öröm volt hallani arról a sokágu missziói munkáról, melyet a Lipcsei Társulat nemcsak a külmisszió egyes állomásain, hanem otthon, a misszió barátainak megszervezésével kifejt. Ez egyben éreztette azt is, hogy mi minden hiányzik még a mi munkánkból. Nevezetes az is, hogy a négy misszióba induló munkás ünnepélyes kibocsátása alkalmából az avató beszédet Köberle, a mai theológiai tudomány egyik vezéralakja tartotta. Ez is éreztette, hogy a misszió megérdemli, hogy a legjobb erők tömörüljenek annak szolgálatára. Közelebbről is érdekel minket, hogy Handmann missziói felügyelőnek, ki két évvel ezelőtt nálunk is volt előadó köruton, Mária nevü leánya szintén ezuttal nyerte felavatását a missziói munkára. Indiában fog dolgozni. Utiköltségét a szász leányok missziói köre hozta össze s egyben bejelentette igényét, hogy Handmann Mária eltartását ők biztosíthassák. A közgyüléssel kapcsolatban Ihmels szászországi püspök vezetésével egyházi konferencia is volt. Ez is mutatta, hogy a külmissziói és az itthoni lelki élet szolgálata elválaszthatatlanok egymástól. — Bibliamagyarázatot Hilscher Zoltán, kereskedelmi iskolai tanár tartott. A 36. Zsoltárnak e napra kijelelt igéiről beszélt. Minden korra jellemző, hogy mely igéket ragadott ki legjobban a bibliából. Voltak idők, amikor az ujjongással tele igék voltak közelebb a lelkeknek, minő ez is: Uram, az égig ér a Te kegyelmed! Igaz megvilágosodás után azonban a mi korunknak is erre kell rájönni s ebből kell élnie. De csak ugy jöhet rá, ha vannak, akik bizonyságot tesznek róla azzal, hogy élnek nagy egyetemes felelősségérzéssel a lelkekért közelben s távolban egyaránt.

Legközelebbi összejövetelünk okt. 11.-én lesz. Ekkor hallunk beszámolót a Herrnhuti misszió 200 éves jubileumával kapcsolatos ünnepségekről. Kezdet este fél hat órakor, Üllői-ut 24. Az összejöveteleken mindenkit szeretettel látunk. Ez egyben utolsó alkalmul is szolgál a szarvasi konferenciára való jelentkezéshez.

Első fecske. A Misszióegyesület alapszabályaiban az egyesület jövödelmének felsorolásánál szó van a hagyományokról. Ugyan ki fog a Misszióegyeeületnek valamit még hagyományozni minálunk? Nem volt felesleges jócselekedet még erre is gondolni az alapszabály készitésénél? Aki igy gondolkodott, az most megszégyenül. Arról kapott egyesületünk hivatalos értesitést, hogy néhai Grosz János magyarbolyi hittestvérünk végrendeletileg 100 pengőt hagyományozott a Misszió-egyesületnek. Áldás rajta!

A szarvasi Prot. Nőegylet háziszőttes fehérnemüt ajándékozott Kunst Irén misszionáriusnőnek a kinai misszióban leendő felhasználás céljából.

Szarvason tartandó közgyülésünknek nevezetesebb tárgya az alapszabályok módositása. Ha a módositások keresztül mennek, több uj tisztség kerül betöltésre. A közgyülés okt. 23.-án délután fél 4-kor kezdődik.

Azon két ifju, akiknek a külmissziói iskolába való készüléséről mult számunkban irtunk, ez évben már nem nyerhetnek felvételt. Az Ur áldja meg számukra a várakozás idejét!

Két hirt közölt le a Harangszó szept. 4.-i számának karcolata. Az egyik a jeruzsálemi mohamedán világkongresszus azon határozatáról szól, mely szerint Budapesten mecsetet és kollégiumot épittetnek. Erre van máris félmillió pengőjük. A másik arról szól, hogy Döbrössy Lajos lelkész, a magyar ref. egyház missziónáriusa, a Balkánon nagy nyomorban él. Mint mi is megemlékeztünk róla mult számunkban: arat, nyomtat, mosogat, dajkál. Rá van kényszerítve, mert a magyar kormány nem enged számára pénzt küldeni. Eddig a karcolat! Bár karcolna bele az alvó szemhéjakba s alvó lelkiismeretekbe, hogy Isten még azzal is ébreszthene, hogy a mohamedánok túl tesznek rajtunk missziói szempontból.

A Wiesbadeni Ev. Mohamedán Misszió okt. 2—4.-ig tartja őszi konferenciáját. A konferencia alaptémája: Ragadd meg az örök életet, amelyre el is hivattattál! Az első nap délutánján 4 órakor lesz az uj misszionáriusnők felavatása és buosuzása. Közülük az egyik, Faust Anna, a mi magyar köreink előtt is ismeretes.

A keresztyénség Indiában. India népessége a legutóbbi évtizedben 34 millióval növekedett és jelenleg 353 millió körül van. E közül 238,330.912 hindú, — 77,743.928 mohamedán, — 4,306.442 sikh, 399.000 budhista és

5,961.794 keresztyén. A keresztyének száma az utolsó 10 évben 32.6%-kal, mialatt a hinduk száma csak 10%-kal, a mohamedánoké csak 13.1%-kal emelkedett. A keresztyén népesség legerősebb a madrasi tartományban, ahol a mi lipcsei missziónk is munkálkodik. A gyarapodás még mindig túlnyomólag a kasztnélküliek, az „Adi-Dravidá"-k közül származik. A német missziók közül még négy dolgozik Indiában: Basel, Leipzig, Breklum és Gossner. A herrnhuti testvérközség tibeti misszióját véglegesen átadták a testvérközség angol ágának. A hermannsburgi misszionak a déli Teluga földön folytatott munkáját a világháború után nem tartotta vissza az amerikai Ohio synodus. A „Keleti Nőegyesület" megszüntette az angol egyházi misszióval kapcsolatosan, de mégis eddig önállóan folytatott munkáját.

Japánban a keresztyénség külsőleg igen szegényes a buddhizmus és sintoizmus mellett. A japán buddhizmus 71.314 templom, 35.079 kápolna, 52.926 férfi és 1184 női pap fölött rendelkezik. A sintoizmusnak 66.373 férfi és 10.623 női papja van. A keresztyénségnek ellenben csak 2603 temploma és 2339 kápolnája van. A keresztyénség ennek ellenére nagyon nagy befolyást gyakorol Japánban. Sok szociális intézmény megalkotása keresztyén befolyásra vezethető vissza. A buddhista shingon szekta mostanában asszonyokat is szentel papokká. A női papoknak fölszentelésük előtt vizsgát kell tenniök. Hajukat egyszerű formában kell viselniök és nem szabad tarka ruhát hordaniok. A nagy templomokban nem szolgálhatnak, hanem csakis a Japánban lévő mintegy 10.000 melléktemplomban. Ezeknek egyötöde ugyanis jelenleg pap nélkül van.

Sziriai árvaház. 70 év előtt, 1860. november 11-én nyitotta meg Schneller Lajos Jeruzsálemben a sziriai árvaházat. A drúzok szörnyű mészárlásai adták erre az indítóokot. Több mint 20.000 özvegy és árva bolyongott akkor a legszörnyűbb nyomorúságban a Libanon hegyei és völgyei között. Ma az úgynevezett „Schneller-kerület" több mint 40 épületből áll. Van benne fiú- és leányárvaház, mindenféle iskola, gyermekotthon, segéd és inas otthon, vakok otthona, tanító- és lelkészképző szeminárium, valamint gyülekezeti házak. Ehhez járul még az utóbbi években a nagy műhely, amelyben újonnan berendezett üzemekben leggondosabban kiképezik az idősebb növendékeket. Jelenleg összesen 370 gyermeket nevelnek az intézetekben, azonkívül 30 segédet és 43 inast foglalkoztatnak a legkülönbözőbb iparágakban.

Fejtörő sorok.

Gondolkozz egy kicsit!

MENNYIT ADJAK EZ ÉVBEN A MISSZIÓRA?

Egy kis érvelés saját magammal.

HA megtagadom ez idén missziói adományomat, akkor a hittérítés félbenhagyásához járulok.

HA kevesebbet adok, mint eddig, megkisebbítem a most folyó munkát.

HA ANNYIT adok, mint máskor, segítek megtartani a már megnyert területeket, de ellene vagyok a haladásnak. Jelszavam: „Tartsd a várat" s elfelejtem, hogy az Úr nem akarja, hogy katonái egy védett várban huzzák meg magukat. Az Ő serege mindig mozgósítva van s így vezényelve: „Előre!"

HA NAGYOBB összeget adok, akkor elősegítem azt, hogy uj területeket foglalhassanak el Jézusnak.

Ne ebbe az osztályba sorakozzam?

Tudom, hogy szaporítani kellene mindenütt a missziónáriusokat, azért megszaporítom adományomat is a misszió részére.

Adományok a magyarhoni ág. hitv. ev. misszióegyesület pénztárába: Budapest, IV., Deáktér 4., I. küldendők.

Vitéz Szabó és Uzsaly könyvnyomdavállalata, Győr, Andrássy-út 24.